

เรียน ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ตามที่ หัวหน้าส่วนส่งเสริมวิชาการ และ นางสาวกิ่งทอง ยงยุทธมีชัย ได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมประชุม QA Forum ครั้งที่ 7/2553 ในวันที่ 9 กันยายน 2553 ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยประธานที่ประชุมฯ คือ ศาสตราจารย์ นายแพทย์อดุลย์ วีริยเวชกุล นั้น ขอแจ้งเรื่องจากที่ประชุมให้ท่านทราบ ดังนี้

ก. ศาสตราจารย์ นายแพทย์อดุลย์ วีริยเวชกุล ได้นำสำเนาเอกสารมาแจกในที่ประชุมและให้ข้อมูล ดังนี้

1. ตาราง National Rankings in Material Science

Country	Papers	Citations	Citations per Paper
1 The Netherlands	4,881	58,477	11.98
2 US	67,902	774,556	11.41
3 Switzerland	4,713	51,436	10.91
4 Israel	2,321	25,146	10.83
5 Denmark	1,526	15,740	10.31
6 Singapore	5,183	52,000	10.03
7 Scotland	1,658	16,494	9.95
8 Ireland	1,351	12,468	9.23
9 England	19,752	182,130	9.22
10 Belgium	3,958	34,595	8.74

มีประเทศในแถบเอเชียที่ติดอันดับคือ ประเทศสิงคโปร์ ซึ่งจะสังเกตเห็นว่าในการจัดอันดับต่าง ๆ จะมีประเทศสิงคโปร์ติดอันดับทุกครั้ง

2. ตาราง Topuniversities สำหรับเป็นข้อมูลประกอบในการไปดูงานประกันคุณภาพการศึกษาที่มหาวิทยาลัยในต่างประเทศ เช่น ประเทศเกาหลีใต้ ฮ่องกง จากข้อมูลจะเห็นว่ามหาวิทยาลัยในประเทศฮ่องกงติดอันดับจำนวนมาก และเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ เช่น

- 1) The Hong Kong University of Science and Technology มี Campus สวยงามอยู่ติดทะเล มหาวิทยาลัยนี้มีอธิการบดีซึ่งเป็นศาสตราจารย์ทางวิศวกรรมศาสตร์และดำเนินการพัฒนาด้านสารสนเทศอย่างดียิ่งที่สุดในประเทศ อีกทั้ง มีเงินสนับสนุนจากการแข่งม้าทำให้มหาวิทยาลัยนี้เจริญอย่างรวดเร็ว
- 2) University of Hong Kong ได้อันดับ 1 ติดต่อกันมาหลายปีแล้ว มหาวิทยาลัยนี้มีเอกลักษณ์แตกต่างจากแห่งอื่น คือ หัวหน้าภาควิชาทั้งหมดโดยเฉพาะของคณะแพทยศาสตร์เป็นชาวต่างชาติทั้งหมด ไม่ใช่คนฮ่องกง ที่ประเทศสิงคโปร์เช่นเดียวกัน ซึ่งอาจจะเป็นช่วงแรกที่มีการแข่งขันกัน

หากสมาชิก QA Forum สนใจต้องการไปมหาวิทยาลัยใดจากรายชื่อ ให้แจ้งรายชื่อมหาวิทยาลัยมายัง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประเสริฐ อัครประถมพงศ์ ที่ E-mail : prasert.a@chula.ac.th

ข. ศาสตราจารย์ ดร.ชาญณรงค์ พรรุ่งโรจน์ ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) แจ้งให้ที่ประชุมรับทราบความคืบหน้ามาตรฐาน ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 3 ของ สมศ. ดังนี้

1. ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 3 ควรประกาศตั้งแต่มิถุนายน 2553 แต่เนื่องจากเมื่อมารับตำแหน่งเมื่อเดือนมกราคม 2553 ซึ่งอยู่ในช่วงโครงการนำร่องที่มหาวิทยาลัยเก็บข้อมูลตามตัวบ่งชี้ รอบ 3 และเห็นว่าปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 ยังไม่ออก และกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 เพิ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อเดือนเมษายน 2553 จึงขอให้กรรมการบริหาร สมศ. ทบทวนและขอปรับตัวบ่งชี้ รอบ 3 อีกครั้ง ซึ่งกรรมการบริหาร สมศ. อนุมัติให้เลื่อน 1 ไตรมาส ดังนั้น จึงประกาศใช้ตัวบ่งชี้ รอบ 3 ในวันที่ 1 ตุลาคม 2553

1) ปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 ปรัชญา คือ การเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ โดยเรียนรู้ผ่านโลกกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับวิถีชีวิต ในด้าน

- (1) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา และการเรียนรู้ของคนไทย
- (2) โอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้
- (3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

2) กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 กำหนดให้การประเมินคุณภาพภายนอกครอบคลุมมาตรฐานว่าด้วย

- (1) ผลการจัดการศึกษา
- (2) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- (3) การบริหารจัดการศึกษา
- (4) การประกันคุณภาพภายใน

2. สมศ. ใช้หลักการ **BTS** คือ

- 1) **S** - Simply ทำอย่างไรให้เรียบง่ายที่สุด เช่น ลดตัวบ่งชี้ให้เหลือน้อย ง่าย ผู้ปกครองดูรู้เรื่อง ทำอย่างไรให้เรื่องวิชาการเป็นเรื่องที่ดูง่ายขึ้น
- 2) **T** - Together ทำอย่างไรให้การประกันคุณภาพภายในและภายนอกเชื่อมโยงกัน เช่น ในเรื่องข้อมูล นิยามเวลาในการเก็บข้อมูล ทำอย่างไรให้รายงานการประเมินตนเองสามารถส่งได้ สกอ. สมศ. และ ก.พ.ร.
- 3) **B** - Better เป็นการแข่งกับตัวเอง โดยเปรียบเทียบคะแนนการประเมินตนเองในแต่ละปีว่ามีพัฒนาการหรือไม่

3. สมศ. มีนโยบาย

- 1) หมีมิตร คือ ทำอย่างไรให้เชื่อมโยงกัน และมีมิตรภาพมากขึ้น
- 2) ห่วงโซ่คุณภาพ ทำอย่างไรให้ตัวบ่งชี้แต่ละตัวเป็นห่วงโซ่เชื่อมกัน เพื่อเป็นการส่งต่อคุณภาพต่อกัน ซึ่งจะทำให้เกิดอันสส่งต่อสถาบันการศึกษา เช่น ในรอบที่ผ่านม ตัวบ่งชี้เน้นในเรื่องการได้รับเชิญเป็นวิทยากรในรอบนี้ตัวบ่งชี้จะลงลึกไปถึงการทำประโยชน์แก่ชุมชนรอบมหาวิทยาลัย
- 3) วิถีชีวิต การประเมินในรอบที่ผ่านม สมศ. เห็นพัฒนาการในเรื่องกายภาพ คือ เมื่อมีการตรวจเยี่ยมมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมีพัฒนาการในเรื่องการทำความสะอาด จัดสถานที่ให้สวยงาม มีครุภัณฑ์การเรียนการสอนมากขึ้น ปัญหาการประเมินที่ผ่านม คือ การมีส่วนร่วมในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษายังไม่กระจาย ผู้รับผิดชอบมีเพียงอธิการบดี รองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมาย และเจ้าหน้าที่ไม่กี่คน ส่วนระดับคณะ ก็มีเพียงคณบดีหรือรองคณบดี และเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ทำอย่างไรให้เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาเข้าสู่วิถีชีวิตทุกคนพัฒนาวิถีชีวิตให้มีคุณภาพ สุดท้ายเราจะได้คุณภาพในองค์กรรวม

4. ที่ผ่านมาการประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 3 มีการปรับปรุงชี้ เป็น 3 กลุ่ม
 - 1) ตัวบ่งชี้พื้นฐาน เป็นตัวบ่งชี้ที่จำเป็น ไม่เปลี่ยนแปลง ถ้าเปลี่ยนแปลง จะแจ้งให้มหาวิทยาลัยทราบล่วงหน้าอย่างน้อย 1 ปี เป็นตัวบ่งชี้ที่คิดว่าสำคัญและนำมาจากผลการประเมินในรอบที่ผ่านมา
 - 2) ตัวบ่งชี้ตามอัตลักษณ์ โดยให้แต่ละสถาบันกำหนดขึ้นเอง มีจุดเด่น จุดเน้นอะไร โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยและต้นสังกัด และเสนอมาที่ สมศ. ซึ่งตรงนี้จะแก้ปัญหาเรื่องการเลือกกลุ่มมหาวิทยาลัยเนื่องจากที่ผ่านมา สมศ. ขอให้มหาวิทยาลัยพิจารณาแจ้งการจัดกลุ่มสถาบันเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 3 ให้ สมศ. ทราบ พบว่ามีหลายมหาวิทยาลัยยังไม่สามารถเลือกกลุ่มได้ ดังนั้น การเลือกกลุ่มของ สมศ. สามารถปลด lock ได้แล้ว เนื่องจากการใช้ตัวบ่งชี้ตามอัตลักษณ์ ดังนั้น สมศ. จะไม่มีการให้มหาวิทยาลัยเลือกกลุ่มมหาวิทยาลัย ในขณะที่ สกอ. ยังต้องดำเนินการอยู่เนื่องจากใช้แนวทางการพัฒนาคุณภาพตามแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ซึ่งได้แบ่งกลุ่มสถาบันตามจุดเน้นของสถาบันเป็น 4 กลุ่ม คือ
 - (1) กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน
 - (2) กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
 - (3) กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง
 - (4) กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก
 - 3) ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม ที่ผ่านมา สมศ. กำหนดตัวบ่งชี้และสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามตัวบ่งชี้ ซึ่งจริง ๆ แล้วไม่เพียงพอ สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทในเรื่องการชี้แนะ การป้องกันและแก้ปัญหาสังคม ดังนั้น มหาวิทยาลัยต้องมาช่วยกันป้องกัน ชี้แนะ และแก้ปัญหาลังคม เช่น ปัญหาเรื่องการศึกษา ยาเสพติด สิ่งแวดล้อม หรือการเตรียมความพร้อมการเข้าสู่สังคมอาเซียน ตัวบ่งชี้สามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและตามความต้องการช่วยเหลือสังคม เพื่อขับเคลื่อนคุณภาพองค์รวมของประเทศ
 - 4) ช่วงเวลาประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 3 เริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 เป็นต้นไป โดยปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 มีเวลาเพียง 4 เดือน คือเดือนมิถุนายน - กันยายน 2554
5. ในเรื่องเกณฑ์มาตรฐานของตัวบ่งชี้ที่ผ่านมา จะมีปัญหาในเรื่องบรรทัดฐานและให้ทุกสถาบันยึดถือเหมือนกันหมด สมศ. จึงมีมาตรการเทียบเคียง เช่น ตัวบ่งชี้การมีงานทำ โดยนิยามของ สมศ. การมีงานทำ คือ การได้งานใหม่
 - 1) กรณีมหาวิทยาลัยเปิด เช่น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (มสธ.) ก็ไม่ได้คะแนนในตัวบ่งชี้นี้ ในขณะที่ วัตถุประสงค์การจัดตั้ง มสธ. เพื่อต่อยอดคนมีงานทำให้มีความรู้เพิ่มเติม
 - 2) กรณีมหาวิทยาลัยสงฆ์ ถือว่าไม่ได้คะแนนข้อนี้ เพราะว่าพระสงฆ์มีอาชีพ หากจะเข้าเกณฑ์ของ สมศ. พระสงฆ์อาจต้องย้ายวัด
 ดังนั้น ในตัวบ่งชี้ต้องมีอะไรที่เทียบเคียง และควรนำอะไรมาเทียบเคียง
6. เนื่องจากเกณฑ์การประเมินของ สมศ. เป็นเกณฑ์กลาง ดังนั้น มีมหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งบอกว่าง่าย ไม่ต้องทำอะไรผ่านเกณฑ์กลางดังกล่าวแล้ว มหาวิทยาลัยเก่าแก่อาจได้เปรียบหรือเสียเปรียบบ้างตัว แต่ส่วนใหญ่ได้เปรียบ ดังนั้น สมศ. จึงมีช่องทางให้กับมหาวิทยาลัย ดังนี้
 - 1) การประเมินแบบ outstanding โดยมหาวิทยาลัยที่จะเข้าร่วมต้องมีผลการประเมินในรอบ 2 อยู่ในระดับดีมาก
 - 2) มหาวิทยาลัยเข้ามาอยู่ในโครงการ 1 แห่ง ช่วย 9 แห่ง (อาจเป็นโรงเรียนพื้นฐานหรืออาชีวศึกษา)
 - 3) คุณภาพงานวิชาการ อาจทำหายในเรื่องสิทธิบัตรที่เพิ่มขึ้น หรือรางวัล Nobel Prize
7. แนวทางการประเมิน ประเมินระดับคณะวิชาและสถาบัน โดยถ้าสถาบันมีการจัดการศึกษานอกที่ตั้ง (อาจเรียกวิทยาเขตและวิทยาการ) จำเป็นต้องประเมินนอกที่ตั้งด้วย ซึ่ง สกอ. ได้มีหนังสือให้มหาวิทยาลัยแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกที่ตั้ง พบว่ามีชื่อเรียกต่างกัน เช่น วิทยาเขต วิทยาการ แห่แห่งเรียนรู้ ศูนย์เรียนรู้ ศูนย์บริการ และใช้สถานที่ต่างกัน เช่น เป็นอาคารพาณิชย์ อยู่ในศูนย์การค้า โรงเรียน วัด และสถานีน้ำมัน เป็นต้น ซึ่งที่ประชุมขอให้ สกอ. นำรายชื่อข้อมูลมหาวิทยาลัยและศูนย์การจัดการศึกษานอกที่ตั้งขึ้นบน website ไว้ด้วย

8. ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย
 - 1) ตัวบ่งชี้พื้นฐาน น้ำหนักร้อยละ 75 จำนวน 15 ตัวบ่งชี้
 - 2) ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ น้ำหนักร้อยละ 15 จำนวน 2 ตัวบ่งชี้
 - 3) ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม น้ำหนักร้อยละ 10 จำนวน 1 ตัวบ่งชี้
9. การรับรองมาตรฐานระดับคณะวิชาหรือระดับสถาบัน จะใช้เกณฑ์อย่างไร ขณะนี้ยังไม่มีการสรุป
10. เก็บข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี โดยเป็นลักษณะ better มาเฉลี่ย 3 ปี เนื่องจากมหาวิทยาลัยที่รับการประเมินในรอบหลัง จะได้เปรียบ เพราะมีโอกาสเตรียมและเก็บข้อมูลได้มากกว่า เช่น หากรับการประเมินในปีการศึกษา 2553 จะใช้ข้อมูลประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2553 (อิงตามปี 2553 เนื่องจาก สกอ. ปรับตัวบ่งชี้ใหม่) เพียง 1 ปี หากมีข้อมูลย้อนหลังเพียง 2 ปี ก็นำ 2 ปี ที่เป็น better เฉลี่ย 2 ปี เพื่อไม่ให้มีการเสียเปรียบได้เปรียบกับมหาวิทยาลัยที่ประเมินก่อนหรือหลัง
11. สรุปประเด็นในเรื่อง (ร่าง) ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การให้คะแนน การประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 3 (พ.ศ. 2554 - 2558) ระดับอุดมศึกษา ซึ่งที่ประชุมมีข้อสังเกตและขอให้ปรับแก้ไข ดังนี้
 - 1) ตัวบ่งชี้ 3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ตัวบ่งชี้ 4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ และตัวบ่งชี้ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ในเกณฑ์กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ คำนวณน้ำหนัก = 1 จากเดิม “บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI” ให้ปรับเป็น “บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI, Scopus หรือฐานข้อมูลสากลที่ยอมรับในศาสตร์นั้น ๆ”
 - 2) ตัวบ่งชี้ 7 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ
 - (1) ในสูตรการคำนวณให้ปรับเป็นหารด้วยจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด
 - (2) ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรอง ควรพิจารณารวมถึงลิขสิทธิ์ด้วย
 - 3) ตัวบ่งชี้ 8 การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย
 - (1) มีการปรับดังนี้

เกณฑ์การพิจารณา - ปรับแก้ไขเป็น	เกณฑ์การให้คะแนน - ปรับแก้ไขเป็น
ระดับข้อ 1 นำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน	คะแนน 1 มีการปฏิบัติระดับข้อ 1
ระดับข้อ 2 ต่อยอดสู่บทความวิชาการ	คะแนน 2 มีการปฏิบัติระดับข้อ 2
ระดับข้อ 2 ต่อยอดสู่หนังสือหรือตำราหรืองานวิจัย	คะแนน 3 มีการปฏิบัติระดับข้อ 3
ระดับข้อ 2 ขยายผลสู่การเปิดรายวิชาใหม่	คะแนน 4 มีการปฏิบัติระดับข้อ 4
ระดับข้อ 5 ขยายผลสู่การเปิดหลักสูตรใหม่	คะแนน 5 มีการปฏิบัติระดับข้อ 5

- เกณฑ์การพิจารณา คำว่า “ระดับ” เปลี่ยนเป็น “ข้อ”
- เกณฑ์การให้คะแนน “มีการปฏิบัติระดับ” เปลี่ยนเป็น “มีการปฏิบัติข้อ”

- (2) เกณฑ์การพิจารณา ข้อ 2 ต่อยอดสู่บทความวิชาการ จะนับรวมกรณีบทความนั้นลงหนังสือพิมพ์หรือการ search ใน google หรือไม่
- (3) เกณฑ์การพิจารณา ข้อ 5 ขยายผลสู่การเปิดหลักสูตรใหม่ เกณฑ์ข้อนี้มีปัญหาในแง่ปฏิบัติ โดยเกณฑ์นี้หากปฏิบัติในระดับสถาบัน พอทำได้ หากเป็นระดับคณะวิชาต้องทำให้ได้ 1 หลักสูตร ถือว่ายาก ซึ่งระดับคณะวิชาไม่ควรเปิดหลักสูตรบ่อย ๆ นอกจากนั้นการเปิดหลักสูตรใหม่ มีข้อกำหนดว่าต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตร 5 คน และมีเรื่องงบประมาณเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

- 4) ตัวบ่งชี้ 10 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม, ตัวบ่งชี้ 17 การพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นของสถาบัน และตัวบ่งชี้ 18 การชี้แนะและ/หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ ของสถาบัน โดยมี การปรับเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

เดิม	ปรับแก้ไขเป็น
(1) มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)	(1) มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ P และ D
(2) บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80	(2) มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ C และ A
(3) มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม	(3) บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
(4) ได้รับการยกย่องระดับชาติ	(4) มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
(5) ได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ	(5) ได้รับการยกย่อง ระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ

- การยกย่อง มีความหมายกว้าง โดยหมายถึง การให้รางวัล หรือ การกล่าวถึง ทั้งนี้ สมศ. จะนิยามคำว่า “ยกย่อง” ให้ชัดเจน
 - ตัวบ่งชี้นี้ เปิดเสรีให้คณะวิชาเลือกได้โดยไม่จำเป็นต้องเหมือนกับระดับสถาบัน เนื่องจากแต่ละคณะวิชา มีความถนัดต่างกัน
 - กิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการที่ทำ ไม่จำเป็นต้องเป็นโครงการ 1 ปี อาจเป็นกิจกรรม/โครงการระยะยาว ต่อเนื่องก็ได้ โดยมี PDCA เป็นระยะ ๆ
- 5) ตัวบ่งชี้ 11 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม ตัวบ่งชี้นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเยียวยาทางจิตใจ สร้างความสวยงาม ความรื่นรมย์ ความมีอารยะ และป้องกัน ก่อนที่สุขภาพจิตจะแย่ ความสุนทรียภาพ เริ่มจากความสะอาดและตกแต่งด้วยความสวยงาม หากตกแต่งด้วยงานศิลปะ แสดงถึงความมีอารยะ
- เกณฑ์ข้อ 1. ร้อยละของงบประมาณในการสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรมต่องบดำเนินการ (อย่างน้อยร้อยละ 2) คิดจากงบประมาณหรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริง และร้อยละ 2 สูงไปหรือไม่ เพราะบางมหาวิทยาลัยที่มีงบประมาณรายได้จำนวนมาก เมื่อคิดเป็นร้อยละ 2 ถือว่าจำนวนมาก
 - เกณฑ์ข้อ 2. อาคารสถานที่ สะอาด **และ**ตกแต่งประดับประดาด้วยผลงานทางศิลปะ เปลี่ยน คำว่า “และ” เป็น “หรือ”
 - เกณฑ์ข้อ 4. มีหอศิลป์ เวที หรือลานศิลปวัฒนธรรมและมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ อาทิ การจัดนิทรรศการและการแสดง เป็นต้น เกณฑ์นี้เมื่อปรับมาเป็นเกณฑ์ระดับคณะวิชา จะปรับอย่างไร และกรณีคณะวิชาไปใช้ร่วมกับของมหาวิทยาลัย สามารถนับรวมได้หรือไม่ และขอให้เหลียวดูกรณีมหาวิทยาลัยที่มีการจัดการแบบรวมบริการ ประสานภารกิจ คือ ทุกอย่างจะจัดที่ส่วนกลางทั้งหมด เกณฑ์นี้จะคิดอย่างไร
 - เกณฑ์ข้อ 5. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาทั้งองค์กร ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5 เก็บตัวอย่างขนาดเท่าไร ให้ยึดตามหลักสถิติของ Yamane ซึ่งเป็นทฤษฎีการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ใช้อย่างกว้างขวางในการวิจัย
- 6) ตัวบ่งชี้ 13 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน
- ระดับสถาบัน ผู้บริหาร หมายถึง อธิการบดี
 - ระดับคณะวิชา ผู้บริหาร หมายถึง คณบดี

- 7) ตัวบ่งชี้ 14 การพัฒนาคณาจารย์ ในเกณฑ์การพิจารณาข้อ 5. ร้อยละของอาจารย์ที่**ขอตำแหน่ง**ทางวิชาการ ต่อจำนวนอาจารย์ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ในการขอตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อยละ 5 (นับเทียบกับอาจารย์ที่มีคุณสมบัติครบ โดยหักผู้ลาศึกษาต่อออก) ให้ปรับเป็น ร้อยละของอาจารย์ที่**ได้ตำแหน่ง**ทางวิชาการ
- 8) ตัวบ่งชี้ 15 ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด ที่ผ่านมา ตัวบ่งชี้นี้มหาวิทยาลัยได้คะแนนสูงกันมาก แต่ไม่สะท้อนผลที่เกิดขึ้นจริง คือ หากมหาวิทยาลัยมี QA ดี แต่ก็ยังมีผลการดำเนินการไม่ดี แสดงว่าเกณฑ์ที่ผ่านง่ายไป ในการประเมินรอบนี้ สมศ. ต้องการ ดู better โดยดูจากผล QA ที่ สกอ. ประเมินทุกปี
- 9) ตัวบ่งชี้ 16.9 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาสถาบันสู่สังคม มีการปรับดังนี้
- เกณฑ์การพิจารณา คำว่า “ระดับ” เปลี่ยนเป็น **“อันดับ”**
 - เกณฑ์การให้คะแนน “มีการปฏิบัติระดับ” เปลี่ยนเป็น **“มีการปฏิบัติอันดับ”**
- ความหมายข้อนี้ หมายถึง ทำได้ข้อใดข้อใดข้อหนึ่งเท่านั้น
- 10) สกอ. ใช้คำว่า “ศิลปวัฒนธรรม” สมศ. ใช้คำว่า “ศิลปะและวัฒนธรรม” ควรจะใช้คำให้สอดคล้องกัน โดย คำว่า “ศิลปะและวัฒนธรรม” เนื่องจากมีความหมายกว้างกว่า คำว่า “ศิลปวัฒนธรรม”
12. ที่ประชุมมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ดังนี้
- 1) ระดับคณะ/สถาบัน เกณฑ์การประเมินเหมือนกันหรือไม่
 - 2) กรณีหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะวิชา ซึ่งไม่มีการผลิตบัณฑิต เช่น สถาบันภาษา จะประเมินอย่างไร
 - 3) กรณีตัวบ่งชี้ข้อลักษณะและตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม ควรเป็นตัวบ่งชี้ในระดับคณะหรือสถาบัน
 - 4) ตัวบ่งชี้ 11 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม ควรพิจารณาถึงสังคม ชุมชนรอบนอก มหาวิทยาลัยด้วย
 - 5) ตัวบ่งชี้ 12 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน *สภาสถาบัน* หมายถึง นายกสถสถาบันกับทีมผู้บริหาร การประเมินสภาสถาบันต้องเป็นบุคคลภายนอก โดยการทบทวนการอย่างเป็นระบบ ขณะนี้มีการตั้งที่ประชุม นายกสถมหาวิทยาลัย และคิดว่า การประเมินสภาสถาบันในเมืองไทยยังทำไม่ได้ เพราะมีเรื่องการเมืองมาเกี่ยวข้องมากที่สุด
 - 6) ตัวบ่งชี้ 14 การพัฒนาคณาจารย์ เมื่อพิจารณาเกณฑ์การได้คะแนน พบว่า มหาวิทยาลัยมีโอกาสจะได้ 0 คะแนน เช่น
 - (1) ร้อยละของอาจารย์ที่ได้รับการส่งเสริม พัฒนาอาจารย์ด้านวิชาการ วิธีการสอน และการวัดผล รวมทั้ง การให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์อย่างน้อยร้อยละ 80
 - หากมหาวิทยาลัยดำเนินการไม่ถึงร้อยละ 80 เช่น ได้ร้อยละ 79 ซึ่งถือว่าสูง แต่ค่าที่ได้ไม่ถึง เกณฑ์ ข้อนี้ก็ถือว่าไม่ได้
 - เกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 สูงเกินไปหรือไม่ เพราะในเรื่องการอบรมพัฒนาอาจารย์ พบว่า ส่วนใหญ่ อาจารย์ใหม่ ๆ สนใจเข้าร่วม ส่วนอาจารย์อาวุโสหรืออาจารย์ใกล้เกษียณจะไม่ยอมเข้า
 - (2) ร้อยละของอาจารย์สาขาวิชาการที่ไปศึกษาต่อระดับปริญญาเอกต่ออาจารย์ที่ไม่ได้วุฒิปริญญาเอก อย่างน้อยร้อยละ 5 หรือสายวิชาชีพที่ไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 5 ของจำนวน อาจารย์ในสายวิชาชีพทั้งหมด
 - หากบางมหาวิทยาลัยรับเฉพาะอาจารย์วุฒิปริญญาเอก จะคิดอย่างไร
 - ในทางศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ต้องการเพียงระดับปริญญาโททาง MFA ซึ่งทาง สมศ. ต้องการให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ เสนอว่ามีอะไรที่สามารถเทียบเท่าได้
- 7) ตัวบ่งชี้ 16.10 มีศูนย์ความเป็นเลิศ ศูนย์นี้รับรองโดยใคร เพราะศูนย์ความเป็นเลิศไม่กึ่งมหาวิทยาลัย

13. (ร่าง) ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 3 ที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นข้อมูลล่าสุดสำหรับการใช้ในการประชุม คณะกรรมการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (กพอ.) ครั้งที่ 8/2553 วันที่ 10 กันยายน 2553” ซึ่ง ผอ. สมศ. จะรวบรวมข้อสังเกตและข้อเสนอแนะจากที่ประชุม QA Forum ในวันนี้ (9 กันยายน 2553) เพื่อนำเสนอที่ประชุม กพอ. ในวันรุ่งขึ้น และในวันที่ 27 กันยายน 2553 กรรมการบริหารของ สมศ. จะประชุมพิจารณาอีกครั้ง หากไม่มีเปลี่ยนแปลง สมศ. จะประกาศและแจ้งมหาวิทยาลัยทราบ
14. การศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ สรุไปประเทศเกาหลีใต้ ไต้หวัน และ ญี่ปุ่น (มหาวิทยาลัยโตเกียว) ขอให้ส่งรายชื่อมหาวิทยาลัยที่ควรไปและรายชื่อผู้ที่สามารถไปได้ โดยขอให้ส่ง ข้อมูลไป ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประเสริฐ อัครประถมพงศ์ ที่ E-mail : prasert.a@chula.ac.th ทั้งนี้ ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ประเสริฐ อัครประถมพงศ์ จะไปทำกำหนดการรายละเอียดการเดินทาง

พร้อมนี้ได้แนบเอกสารมาเพื่อทราบด้วย ดังนี้

1. สำเนาเอกสาร National Rankings in Material Science
2. สำเนาเอกสาร Topuniversities
3. สำเนา (ร่าง) ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การให้คะแนน การประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 3 (พ.ศ. 2554-2558) ระดับอุดมศึกษา

นัดประชุมครั้งต่อไป วันศุกร์ที่ 14 ตุลาคม 2553 เวลา 13.30 น.

(นางสาวจันทนา พรหมศิริ)
หัวหน้าส่วนส่งเสริมวิชาการ

(นางสาวกิ่งทอง ยงยุทธมีชัย)
เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

24 กันยายน 2553